

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. dubna 2019 v Mostě samosoudkyní JUDr. Šárkou Tampovou

takto:

Obžalovaný

██████████ **narozený** ██████████ trvale bytem ██████████
██████████, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ██████████

je vinen, že

dne 12.07.2018 v přesně nezjištěném čase ve ██████████, kde vykonával trest odnětí svobody, se na výzvu zaměstnance věznice odmítl podrobit opatření k potlačování zneužívání omamných a psychotropních látek a jedů, když odmítl poskytnout vzorek své moči za účelem testování na přítomnost návykových látek, ačkoli mu v tom nebránily žádné zdravotní překážky a byl si vědom, že tím porušuje režim věznice daný zákonem č. 169/1999 Sb. a takového jednání se při výkonu trestu dopustil opakovaně, kdy za takové a obdobné jednání již byl opakovaně kázeňsky potrestán a to dne 24.01.2018 rozhodnutím ██████████ a dne 23.02.2018 rozhodnutím ██████████ a dne 05.04.2018 rozhodnutím ██████████, přičemž během výkonu trestu odnětí svobody si neplnil své povinnosti a měl opakovaně závažné nedostatky v dodržování vězeňského režimu,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu,

čímž spáchal

přechin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) z.č. 40/2009 Sb. trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoník“)

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Odůvodnění

1. Dne 14. 1. 2019 byla na obžalovaného podána obžaloba pro jednání popsané shora, které nese znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 1 písmena g) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, (dále jen „tr. zákoník“).
2. Okresní soud konal ve věci hlavní líčení ve dnech 14.3.2019 a 8.4.2019. V jeho rámci vyslechl obžalovaného, svědky [REDAKCE] a konstatoval listinné důkazy.
3. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
4. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení uvedl, že odběry probíhají v každé věznici jinak, záleží na konkrétním dozorci. Má psychický blok, byl několikrát testovaný, vždy s negativním výsledkem, a když odmítl, tak to bylo proto, že ho dozorce neustále presoval. Nejprve projde osobní prohlídkou, svleče se, udělá dřepy, zvedne podpaždí, otevře ústa, prostě, zda u sebe nemá něco schovaného. Po prohlídce projde do místnosti, kde je WC. Jde s ním dozorce a další je jako svědek. V místnosti je zrcadlo. Dostane kelímek, k dozorci se otočí zády, dozorce si stoupne bokem a do zrcadla kouká na přirození. Některý dozorce to dodržuje a některý ne. Některý dozorce vyžaduje, aby se močilo přímo před ním do kelímku. Není mu to příjemné, když dozorce kouká na přirození.

K dotazu, kolikrát v [REDAKCE] odmítl dát moč, uvedl, že dvakrát. Pokud má takových záznamů více, bylo to z jiných věznic. Pokaždé to bylo z důvodu, že dozorce chtěl, aby se k němu otočil čelem, což odmítal. Od roku 2016 byl negativně testovaný, předtím byl pozitivní, ale to byl na protidrogové léčbě, kterou prošel. Od té doby má testy negativní, drogy neužívá. O povinnostech vězně byl poučen. Při odběrech se dozorce střídali. Má další trestní stíhání z 5.1.2019, kdy odmítl dát moč. Odběru moči jsem se chtěl podrobit, ale kvůli jednání dozorce to nešlo.

K dotazu soudu, zda mu 12.7.2018 v odběru moči bránily nějaké zdravotní potíže, uvedl, že ne. Neproběhlo to tak, že oni přišli „pojd' dát moč“ a on odmítl. Chtěl dát, ale dozorce chtěl moč okamžitě. Říkal mu, ať počkají, že to nejde. Když chtějí, aby močil před nimi do kelímku, to není jednoduché. Nedělá mu dobře, když mu koukají na přirození. Snažil se vymočít, pak se vrátil zpět do čekárny. Vypil asi 5 litrů vody. Šel zpátky, byl tam asi hodinu a půl pod dohledem dozorce. Dozorce ho vzal podruhé, chtěl dát moč, nešlo to. Dozorce řekl, že se buď vymočí, nebo napíše odmítnutí. Tak řekl, ať si to napíše. Nabízel, aby mu odebrali krev nebo vzali na cévkování. Dnes již je možné dát krev nebo jít na cévkování.

V minulosti měl ambulantní protitoxikomanické léčení, je to již dlouho. Měl ústavní léčení, z toho byl propuštěn, nyní se neléčí. Stud mu bránil ve vymočení se před dozorcem. Hlásil to na prevenci. Na prevenci bylo řečeno, že je nucen uposlechnout výzvy příslušníka. Nebyl upozorněn, že se dopouští trestného činu. Byl upozorněn pouze na to, že pokud moč nedá, půjde tzv. na díru. Podepisuje se záznam o kázeňském přestupku, v tomto záznamu je přímo uvedeno „dopustil se kázeňského přestupku neuposlechnutí příslušníka VS“. Nesouhlasí s obžalobou, je to stavěné na celém jeho průběhu trestu, že má několik kázeňských přestupků. Za to je potrestaný zvýšenou ostrahou, bude přemístěn do [REDAKCE]. Je mladý kluk, za průběh trestu již je potrestaný. Na díře mu je lépe, protože je tam sám. Žádal o pracovní zařazení, nebylo mu to umožněno. Chce žít řádným životem, má rodinu, která mu pomůže. Vězení na něho již nemá žádný pozitivní vliv, je to s ním horší a horší, potřebuje ven.

K dotazu, zda měl někdo z odsouzených problém stejného druhu, uvedl, že si nepamatuje, kdo s ním na moči byl. Na oddílu 3/1 se stala hromadná rvačka, dali je na izolace a druhý den byli testováni. Asi odmítl někdo dát moč ze stejného důvodu, tedy neví. K dotazu, zda byl někdy

upozorněn na to, že po opakovaném odmítnutí by se mohl dopustit trestného činu, uvádí, že ne. Když se na to přímo zeptal, bylo mu řečeno, že na dotazy nebude odpovězeno, že je nucený uposlechnout příslušníka. Ví, že tam byli odsouzení [REDAKCE]. U tohoto odběru byl asi přítomen příslušník [REDAKCE]. Každý dozorce si to dělá podle sebe.

5. Svědek [REDAKCE] uvedl, že pracuje jako vrchní dozorce ve věznici v [REDAKCE] a obžalovaného zná pouze z výkonu trestu. Řídí podřízené dozorce ve směnách, zajišťuje denní režim věznice, je to rozsáhlejší. Pokud mu byl předestřen protokol, kdy 12. července 2018 mělo proběhnout testování vícero vězňů, a ten den měl zajišťovat odběr moči, uvedl, že konkrétně není schopen si vzpomenout, protože odběrů se do týdne dělá několik. Jestli proběhlo něco nestandardně, pak by to musel určitě řešit, ale pokud je nějaký odběr, kdy odsouzený moč buď dá, nebo nedá, to si nevzpomene. Pokud mu bylo předestřeno, že den předtím měla proběhnout hromadná bitka na oddíle 3 a ta měla být důvod pro testování, nic mu to nepřipomnělo. K protokolu z čl. 2 (kvalitnější kopie čl. 116) uvedl, že poznává svůj podpis. Pokud by ten den odmítl ještě někdo odevzdat moč, bylo by to tam zaznamenáno. Odběr probíhá v odběrové místnosti, kde je toaletní mísa. Odběr probíhá za zavřenými dveřmi, kde je s odsouzeným sám a další dozorce stojí na chodbě. Přejde s odsouzeným do odběrové místnosti na toaletu, odsouzený se vysvěleče do trenek. On zkontroluje ústa, požádá ho, aby zvedl ruce, aby si nadzvedl přirození, jestli někde není schovaný nějaký předmět, třeba sáček s náhradní močí, aby test proběhl tak, jak má. Pokud není, odsouzený stojí bokem a močí, aby na něj viděl, že průběh testu probíhá tak, jak má. Nevzpomíná si, že by se obžalovaný [REDAKCE] při odběru, který s ním prováděl, vyjadřoval tak, že se stydí, že má problém močit v jeho přítomnosti nebo že mu nějak nevyhovuje ten systém, jak je nastavený. Pokud obžalovaný uvádí, že byl pak znovu odveden do čekárny, kde mu bylo umožněno pít vodu a pak byl znovu proveden pokus o odběr moči, tak ano, protože ti odsouzení jsou předvedeni na zdravotní středisko věznice a řeknou, že třeba teď momentálně nemůžou, protože byli na záchodě, proto se jim dává pít voda a počká se chvíli, u každého je to jiné, aby se mohl vykonat test. Je jim tedy umožněno to zkusit ještě jednou, klidně několikrát. Pokud uvedl, že kdyby bylo něco nestandardního, bylo by to uvedeno v zápise, tak měl na mysli, že by si určitě pamatoval. Nebylo by asi uvedeno v zápise, jen kdyby odsouzený měl třeba schovanou někde náhradní moč. A jestli odsouzený moč dá nebo nedá, to se pouze zapíše do toho protokolu. Na dotaz, zda byla obžalovanému nebo jinému odsouzenému dne 12. července nabídnuta jiná alternativa na vyšetření, když odmítl dát moč, uvádí, že ne, odsouzený je vyzván k tomu, aby moč dal a buď ji dá nebo ne, jiná alternativa není. To bylo v tomto případě. Nyní po Novém roce je možnost, že když odsouzený odmítne moč dát, jede se s ním na odběr krve do nemocnice.
6. K návrhu obžalovaného soudu vyslechl jako svědka spoluodsouzeného, který byl rovněž dne 12.7.2018 testovaný. Svědek [REDAKCE] uvedl, že 12. července loňského roku podstupoval odběr moči ve Věznici v [REDAKCE]. Odběr proběhl standardně a byl pozitivní, neboť užil návykové látky, ty si opatřil. Odběr moči ve věznici v [REDAKCE] podstoupil asi 10krát. Nikdy neodmítl odevzdat moč. Toho 12. července jich bylo na odběru asi 7 nebo 8 vězňů a nevzpomíná si, že by některý ze spoluvězňů měl problém s odběrem moči, ale je to možné. Nevzpomíná si, že by si v jeho přítomnosti někdo stěžoval nebo že by nějaký problém byl. On sám nikdy neměl problém s odebráním moči. K němu se dozorce nechovali nějak nestandardně, ale jak k ostatním, k tomu se nemůže vyjádřit, to neví. V jeho případě odběr probíhal tak, jak měl. Nikdo z dozorců ho neponižoval, nebyl pro něho odběr nepříjemný vzhledem k chování dozorce. Setkal se s tím, že si někteří stěžovali. Nevzpomíná si, proč byl ten den testován na přítomnost omamných látek. Je možné, že to bylo spojené s incidentem, který proběhl den předtím na ubytovně. Byla to jen místní šarvátka. Neví přesně, kdy odběr probíhal. Odběr probíhal tak, že se vysvělekl do naha, což je standardní postup. Za dozoru, resp. přítomnosti jednoho dozorce vězeňské služby se provedl odběr. Vstoupil do místnosti jen v trenkách a odevzdává vzorek moči. Dozorce stojí blízko, a to jakoby za zády. Nikdy se nesetkal

s tím, že by byla nabídnuta jiná alternativa, kdyby někdo odmítl moč. Stalo se mu, že nebyl schopen odevzdat moč na poprvé. V tom případě jej dozorce dal do čekárny, dá možnost napít se a chvíli počkat, až bude moct.

Ano, stává se, že některý dozorce chce, aby při odběru viděl přímo na přirození a do kelímku moči přímo před ním. Pokud má popsat, kde má stát dozorce, když se močí, tak podle toho, co ví, má dozorce stát za zády, ale vepředu je zrcadlo, aby na něj dozorce viděl. Někdy dozorce chce, aby se natočil. Jemu to příjemné není, ale vždycky dokázal vzorek dát. Setkal se ale s případy, že ti lidé nebyli schopni vzorek dát. Nepamatuje si, který dozorce byl u odběru toho 12. července. Nevzpomíná si rovněž, zda ten den mohl močit čelem k zrcadlu nebo jestli to byl dozorce, který požadoval, aby se pootočil, jelikož má odběrů vykonaných více.

7. Důkazní situace je doplňována listinnými důkazy, a to zejména žádostí o povolení odběru moči, úředním záznamem o odmítnutí poskytnutí vzorku moči odsouzeným ve výkonu trestu, poučením odsouzeného, listinami ke kázeňským přestupkům, výpisem z evidence přestupků, výsledky finančního šetření k osobě obžalovaného, trestním příkazem Okresního soudu v Kladně sp. zn. [redacted] a usnesením o nařízení trestu, rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. [redacted], aktuálním hodnocením z věznice, záznamem o kázeňském přestupku z 12.7.2018, výpisem z centrální evidence stíhaných osob, sdělením Vězeňské služby, protokoly o provedení orientačního toxikologického vyšetření moče a opisem z evidence rejstříku trestů.
8. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu dle § 2 odst. 6 tr.ř. a dospěl k závěru, že skutek uvedený ve výroku o vině se stal a spáchal jej obžalovaný. Obžalovaný nepopírá, že dne 12.7.2018 neodevzdal ve věznici na výzvu dozorce vzorek moči za účelem testování na přítomnost omamných a psychotropních látek. Důvodem byl podle něho stud, neboť má psychický blok. Je třeba uvést, že obžalovaný nebyl toho dne testován poprvé. Již v minulosti podstoupil odběr několikrát. V letech 2014 a 2015 byl opakovaně testován pozitivně (viz rozsudek Okresního soudu v Kladně sp.zn. [redacted] na čl. 84). Dle aktuálního hodnocení odmítl poskytnout vzorek moči dne 24.1.2018, 23.2.2018 a 5.4.2018. Za tyto kázeňské přestupky byl řešen v rámci věznice, o čemž jsou ve spise založeny listiny. Kromě toho byl kázeňsky řešen i za držení nepovolené věci, 6x za neuposlechnutí příkazu zaměstnance věznice, 2x za fyzické napadení odsouzeného či nerespektování stanovené kázně. Obžalovaný uvedl, že dozorce mu umožnil se vrátit do čekárny, kde se zdržel asi hodinu a půl a pil vodu, avšak nadále nebyl schopen poskytnout vzorek. Tím popřel své předchozí vyjádření, že na něho dozorce psychicky tlačil. Z předmětného protokolu (čl. 2 a 116) je zřejmé, že uvedeného dne bylo testováno 12 vězňů. Pouze obžalovaný odmítl poskytnout vzorek. Šest odsouzených bylo testováno pozitivně. Dle sdělení obžalovaného a sv. [redacted] byla důvodem testování bitka, ke které došlo předchozího dne na ubytovně. I vzhledem k výsledkům je zřejmé, že provedená kontrola byla účelná, bylo zachyceno vícero pozitivních vzorků, tedy vícero odsouzených porušilo režim výkonu trestu. Nikdo z dalších odsouzených se neodmítl podrobit testování, sv. [redacted] neuvedl, že by odběr probíhal nestandardně, že by byl dozorcí nějak ponižován. Sv. [redacted] se vyjádřil k průběhu testování. Uvedl, že pokud by nastala nějaká nestandardní situace, zapamatoval by si to, nebo by učinil zápis. Obžalovaný se odmítl podrobit testování na přítomnost omamných či psychotropních látek v těle. Testování bylo důvodné, jak vyplývá z celkových výsledků testu. Byl předtím třikrát kázeňsky trestán za shodné jednání. Je zjevné, že výkon trestu neplní zcela svůj účel, opakovaně porušuje režim výkonu trestu, a to i závažným způsobem. Proto byl také v rámci vnitřních kompetencí vězeňské služby přerazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Uvedený den byl řešen ještě za jeden kázeňský přestupek. Soud si vyžádal podklady, aby vyloučil dvojí trestání za jeden skutek. Jak však vyplývá z listiny na čl. 98, pak uvedený den se odmítl přestěhovat na ubytovnu. Obžalovaný hovořil o tom, že po rvačce byli umístěni na izolaci. Obžalovaný nesdělil žádnou důležitou překážku, která by mu bránila podrobit se testování na přítomnost omamných a psychotropních látek a jedů. Dle soudu je obhajoba obžalovaného o studu pouze účelová, vyvrácená dalšími důkazy. Povinnost odsouzeného

podrobit se testování na přítomnost omamných a psychotropních látek vyplývá ze zákona č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzený pobývajícím ve výkonu trestu má svá práva a povinnosti. Nedodržování nastavených pravidel zakládá buď odpovědnost za kázeňské provinění, nebo pokud je jednání závažnější, pak za přečin. Obžalovaný se tohoto jednání dopustil minimálně v úmyslu nepřímém a ve stavu přičetném. Společenská škodlivost jeho jednání je dána, když se nejednalo o výjimečné vybočení z jinak řádně probíhajícího výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovaný tak naplnil zákonné znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr.zákoníku, neboť mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu.

9. K osobě obžalovaného soud zjistil, že je osobou 8x pravomocně odsouzenou v trestním řízení, přičemž je mu 24 let. Poslední odsouzení je z roku 2017. Z výkonu trestu není pozitivně hodnocený. Dle sdělení věznice došlo k přemístění do Věznice [REDAKCE]. Nepracuje.
10. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlížel soud ke kritériím uvedeným v § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr.zákoníku, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k poměrům pachatele. Dále vzal v potaz jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Obžalovaný porušil zájem společnosti na řádném výkonu soudních rozhodnutí, kterými byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Proto také byl přijat zákon č. 169/1999 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovaný své povinnosti porušoval opakovaně, proto byl také v rámci pravomoci vězeňské služby přemístěn do přísněji střežené věznice. I vzhledem k aktuálnímu pobytu obžalovaného ve výkonu trestu, kdy trestná činnost souvisí s výkonem trestu odnětí svobody, nemohl soud uložit jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud vzhledem k postupu samotné vězeňské služby uložil obžalovanému trest vyměřený ještě v dolní polovině trestní sazby (až dva roky) v trvání pěti měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Mostě. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Most 8. dubna 2019

JUDr. Šárka Tampová
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislava Schlosserová